

SA PENYA de s'ermità macari

molts d'indrets que la rodegen amarats d'història, llegenda i poesia, com és ara: Es Molinot, Sa Coma d'Es Catius, Sa Cova d'Es Coloms, Ca'n Virell, Es Cau de Sa Sautgina, Es Jaços d'Es Bous, Na Bernadeta, En Renegat, Sa Fonteta d'Es Ribellet, Sa Font d'En Capellà o d'En Caselles...

Un d'aquests llocs que sobresurt és S'Hort d'En Fita-tal volta un vell roter llorençí-indret que ha restat enllaçat amb la figura venerable i llegendària de l'Ermità Macari que emparà una roca amb la seva mà, mentre queia.

Aquest lloc tot suqueja tant d'hivern com d'estiu. Un any ploguer saunya, semblantment la Font d'Es Siuleig, un poc més avall. No debades transcorre per aquí la vena d'aigua que va abaixant cap a la Font de Binialgorfa, ara de l'Ermita.

A S'Hort d'En Fita-on es conta s'hi han collit els millors melons d'Artà-en queda un monument de pedra. Artà que afretura de monuments, vet aquí que l'esbrellament de la roca aportà la matèria i la gent hi posà l'esperit-la llegenda-. Fins i tot havia per sones que amb bona voluntat pastada amb fantasia hi veia assenyalades les ditades de la mà de l'Ermità Macari.

L'altre dia m'allargaren encara més la con-tarella. Pardamunt de la penya resta un covit-xolet-una gratada dins la grava-. Diuen fou fet pel dimoni que, gelós de l'Ermità Macari començà a gratar per treure'n una pedra més grossa. Ho deixà per impossible.

L'Ermità Macari Montserrat morí dia 7 de maig de l'any 1881, per tant s'acompleix el primer centenari del seu traspàs. Una rajola incrustada dins la mateixa roca ho recorda als anants i venidors que, fent drece-ra, van a l'Ermita.

A.Gili.

Foto J. Pastor.

Es una llàstima que molta gent nostra no conega amb profunditat la contrada encisadora de l'Ermita de Betlem. Molta gent hi va de corregudamés ara que hi arriba en cotxe.

Hem d'anar a l'Ermita a peu, podent així assaborir la bellesa que inclou aquest paisatge artanenc que turísticament hauríem de catalogar de primer grau. Hauríem de pujar a l'Ermita, daixo-daixo, i descobriríem

pregària a l'Esperit

Dóna el teu Esperit
als joves i als vells
a homes i a dones
als de dalt i als de baix
a llevant i a ponent.
Dona'ns el teu Esperit.

Encén el teu Foc
al cor dels homes
a la boca dels homes
als ulls dels homes
a les mans dels homes.
Encén el teu Foc.

Envia el teu Alè
sobre els qui creuen
sobre els qui dubten
sobre els qui estimen
sobre els qui estan sols.
Envia el teu Alè.

Aboca el teu Foc
sobre les paraules dels homes
sobre el silenci dels homes
sobre les llengües dels homes
sobre els cants dels homes.
Aboca el teu Foc.

Desvetlla el teu Alè
sobre els qui construeixen el demà
sobre els qui defensen el bé
sobre els qui estimen la vida
sobre els qui creen bellesa.
Desvetlla el teu Alè.

Vessa el teu Esperit
sobre les cases dels homes
sobre les ciutats dels homes
sobre el món dels homes
sobre els homes de bona voluntat.
Vessa el teu Esperit.

Ara i aquí, sobre nosaltres.

CONVENTO DE SAN ANTONIO DE PADUA DE ARTA

1581-1981

El convento de San Antonio de Padua, de nuestra villa, cumple este año sus cuatrocientos años de su fundación.

Vino a fundar este convento de Observantes el franciscano de Inca, P. Rafael Serra, famoso hombre de Dios, que gozaba entonces en la isla de mucho prestigio. (+1620).

Parece que al principio- hasta el 1600- el convento estuvo cerca de Ntra. Sra. de Bellpuig. Luego pasó al lugar que ocupa actualmente.

En 1835 nuestros religiosos- que eran en total, 19- sufrieron el Decreto de Exclaustración y se vieron forzados a salir de nuestro pueblo.

En 1874, el párroco don Pedro José Llompart entregó la llave del Convento a Mestre Andreu Espinosa (Siurell).

A instancias de Don Monserrate Blanes, en 1897, se ofreció el convento a la Tercera Orden Regular. El P. Bartolomé Salvá fue el Superior del Convento. En 1906 pasó a ser Superior el P. Pedro J. Cerdá quien un año más tarde fundara la Caja Rural para ayudar a las clases más humildes de nuestro pueblo. El P. Esteban Amer ocupó el cargo de Superior el año 1908.

En 1923 se restauró el Convento.

A la sombra del Convento de Artà, brotó el hijo más ilustre de nuestro pueblo el P. Antonio Llinás Massanet nacido el 21 de Enero de 1635, hijo de Antonio y Catalina. También gloria de ese convento es el P. Damián Massanet, comisario de las Misiones de Texas

N. Pons

BELLPUIG

REVISTA QUINCENAL

Nº 16 -IV EPOCA- 6 Juny 1981

Director: Rafel Umbert i Sureda.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Miguel Morey, Antoni Gili, Jaume Mayol, Climent Obrador, Guillem Artigues, Bartomeu Jaume, Joan Pastor, Guillem Bisquerra (administrador).

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

SANT SALVADOR - 2, telf. 562020 Artà

IMPRES EN OFFSET PROPI

ATENCIÓN AL PRESENTE COMUNICADO

Rogamos a todos los SUSCRIPTORES NO RESIDENTES EN ARTA, que no hayan domiciliado el pago de su suscripción a la revista "BELLPUIG", estén atentos al correo pues dentro de breves fechas recibirán el giro contra reembolso importe del año en curso.

LA ADMINISTRACION

BACHEO

Han sido arreglados los baches que hacían impracticable el acceso a la carretera C-715 a Cala Ratjada, desde "Ses Pesqueres". El arreglo tuvo su motivación debido al circuito ciclista que se celebró el pasado domingo 24, ya que por el mismo motivo se procedió al bacheo de diversas calles por el que debía discurrir. Malas lenguas decían que a ver si se organizan otros circuitos con distintos recorridos y así se arreglan otros firmes.

Se referían entre otros a la carretera des Racó o Sa Duaia, de cuyo pésimo estado nos ocupamos en un pasado nº de Bellpuig.

PAGO DE ARBITRIOS

Han finalizado los plazos para realizar los correspondientes pagos de tasas, arbitrios e impuestos municipales. Los vecinos han debido "rascarse" los bolsillos, para cumplir con la ineludible obligación de financiar los gastos comunes del municipio, mediante las aportaciones en forma de impuestos. En este año, y como nadie habrá pasado inadvertido, se ha incrementado el importe de los mismos. Asimismo, y al igual que en otras ocasiones, ha habido las consiguientes rabietas de algunos "paganos" al encontrarse con recibos de un importe totalmente desmesurado relativos al suministro de agua potable.

AMICS DE LA DANÇA

El grupo local Amics de la Dança actuaron en Capdepera, las noches de los días 23 y 24 de mayo, en su teatro Principal. Asimismo, la agrupación de aquella localidad, representó en Artá, y también dos funciones, el espectáculo "Hay que Ver". La asistencia de público, tanto en una como en otra localidad, no fue lo numerosa que se esperaba. Parece ser que cuando se anunció en Capdepera la actuación del grupo artanenc, hubo ciertas presiones para que la gente no acudiera a las funciones. Dolidos con esta actitud, y cuando se presentaron en Artá los de la vecina localidad, se hizo otro tanto de lo mismo. Así nos lo han contado.

Es verdaderamente triste y lamentable, si así ha ocurrido, que en nuestros días ocurran aún estas cosas, que deberían estar totalmente superadas. Lástima y vergüenza.

CONCERT D'ORGUE

amb motiu de la restauració de l'orgue parroquial

per ANTONI MATHEU

Organista de la Seu.

dia 7 de juny, a les 9,30 del vespre en el Temple Parroquial

CAMPO SES PESQUERES

Existen avanzadas gestiones, iniciadas por la Directiva del C.D. Artá, encaminadas a la obtención para el pueblo, del campo de fútbol de Ses Pesqueres. Como saben, el terreno es propiedad del Instituto Católico de Artá y lo tiene alquilado al Ayuntamiento, satisfaciendo éste una cantidad casi simbólica. Se pensó, sin embargo, que a efectos de conservación, mantenimiento, y posible ampliación, la titularidad de la misma no podía ni debía correr con los gastos. Tampoco podía hacerlo el Ayuntamiento ya que era únicamente arrendatario. Y en modo alguno, y por razones obvias, podía hacerlo el club. Entonces se iniciaron estas gestiones para tratar de que la titularidad cediera el expresado terreno al Ayuntamiento, el cual, con la obligación incuestionables de dedicarlo permanentemente al fin que cubre en la actualidad, podría emprender estas mejoras y mantenimiento ya que se trataría de un campo municipal.

Se espera que lleguen a buen fin estas gestiones.

EXPOSICION

En los locales de LA CAIXA, ha expuesto a lo largo de la semana comprendida entre el 23-31 de mayo, la artista Francisca Muntaner. Componían la muestra una numerosa colección de óleos, en su mayoría paisajes.

FOTO COMENTADA

No, no m'ho ne faceu pus així.

Quan ne faceu un de nou mirau-voshi un poc. I cuidau-lo.

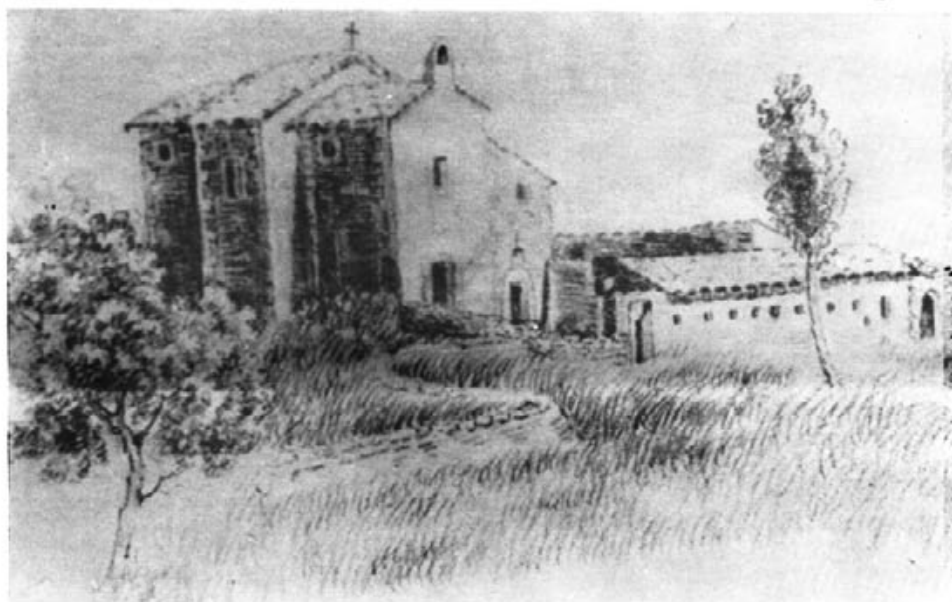
Solen dir pocs i bons. Però, vist així com està s'únic que tenim...No. Així no en faceu més.

Pobres al.lots

Foto J. Pastor.

CENTENARI de s'ermità macari

Ermita de Betlem devers 1850 (reproducció J. Pastor.)

Si un no ho sabés, no ho creuria. Em referesc la llegenda que els artanens enrevoltaren la vida de l'ermità Macari, l'ermità obedient. Només s'han acomplit cent anys i la seva figura, des de molt de temps, està adornada per la boira de la llegenda. Dins la infantesa dels homes més vells d'Artà ja hi brillava amb tota la seva força.

Per això, amb aquest article, enlairarem la primera centúria del traspàs d'aquest ermità que embalsamà el desert artanenc de l'Ermita de Betlem.

El naixement de l'Ermità Macari del Nom de Maria hagué lloc, a Felanitx, a les deu del matí de dia 2 d'octubre de l'any 1799. Esdevingué a una casa de camp anomenada Ca'n Passol, situada a la banda de ponent de la demarcació del terme de Felanitx. En el seu baptisme li posaren per nom Bartomeu Ignasi i foren els seus pares Antoni Montserrat i Antoni Adrover, pobres en béns de fortuna.

Per relació verbal, d'un allegat de la família, consta que la mare de Bartomeu Montserrat va passar a Ciutat a descobrir la seva consciència amb un frare caputxí, anomenat Fra Lluís de Vilafranca Mestre i Oliver, cercant consells envers el seu fill que demostrava predilecció per la vida claustral. Al pare caputxí

li va aparèixer que el jove Bartomeu sollicitàs el seu ingrés a l'Ordre Caputxina, a la mateixa Ciutat. El jove no se n'agradà i va ingressar a l'Ermita de Trinitat de Valldemossa.

Desitjant una vida més austera, posteriorment va sol·licitar l'admissió a la Trapa de S'Arracó, fundada feia poc temps.

Els trapesos enllegats el dia 4 de febrer de 1810, de Santa Susana de Saragossa per l'exèrcit napoleònic invasor d'Espanya, s'havien refugiat a Mallorca, on vengueren deu trapesos-francesos tots ells, meins quatre espanyols—més l'Abat Fra Fructuós, pel maig de l'any 1810, fundant la Trapa d'andratx, situada enfront de la Dragonera, davant el Cap de Tramuntana, devers el Cap Gros de la Palomera, allunyada nou hores de la Ciutat i tres de la vila d'Andratx.

A principis de l'any 1821, aquells religiosos trapesos, per acord del govern constitucional i per reial ordre del Rei Ferran VII que suprimí tots els monjos que hi havia dins Espanya, foren expulsats de la Palomera. La comunitat constava, aleshores, de més de quaranta membres entre sacerdots i llecs. Entre aquests hi havia Bartomeu Montserrat qui ja havia acomplit el noviciat a la vida ascètica.

Retornat a Felanitx Bartomeu Mont-

serrat va ésser pastor d'ovelles a la possessió anomenada Son Triol.

Després de dos anys, aventuram devers 1823, Bartomeu Montserrat ingressà a l'Ermita de Betlem d'Artà, comunitat eremítica aleshores autònoma, fundada l'any 1805, dins la possessió de Binialgorfa del terme d'Artà.

L'any següent començaria el noviciat, ja que dia 1 de maig de l'any 1825, professà a la mateixa ermita, davant l'Ermità Francesc de la Puríssima, sacerdot i superior.

La comunitat estava composta, aleshores, per aquest ermità superior i endemés pels ermitans Pau Guiscafrè de Ca'n Cardaix, d'Artà, Antoni del Nom de Maria Barceló, de Ciutat, i Josep del Cor de Jesús Lladó, de Valldemossa.

Davant aquesta comunitat, l'Ermità Macari recità la Cèdula de Professió que encara es guarda a l'arxiu, com una relíquia d'aquest ermità:

"Jo, el Hermità Macari del Nom de Maria, habitador de aquest desert dedicat a honrra y gloria dels misteris de N^a Sra. de Betlem, de S. Joan Baptista de N.P. St. Pau, y St. Antoni per amor de Deu N. Señor Jesu crist y salud de la mia Anima, promet a Deu viure en soledat, Obediència, Pobreza, Castedad, y conversió de mos costums per tota la vida en presencia del Angel de la mia guarda y de tota la Cort celestial. Amen. Jesús."

A la cèdula de la professió el superior hi afegí:

"Jo, lo Hermità Francesch de la Puríssima Pbro. y Superior de esta Hermita de N. Sra. de Betlem de Artà, fas fe y sertific com despues de haver celebrat el St. Sacrifici de la Misa feu la Professió, amb mi, lo Hermità Macari del Nom de M^a, en presencia de los Hermitans dia 1 de maig del any 1825. Her^a Franch de la Purissima Pbro y Sup."

Tota la vida de l'Ermità Macari fou uncas singular i continu d'obediència i humilitat. A Artà se li atribueixen alguns fets prodigiosos.

(Continuarà)

Al haver-se complit els dos anys de gestió del primer Ajuntament democràtic, el Consell de Redacció de BELLPUIG cregué interessant el demanar als Grups que el constitueixen unes impresions damunt aquesta gestió. Per això pulsàrem l'opinió de diverses persones de la localitat a les que ens diríem per demanar-los quina o quines preguntes als agraderia fer als membres del Consistori. Del resultat d'aquestes opinions extrectàrem i resumírem deu preguntes, les que, en forma de qüestio nari presentàrem als Grups d'Independents, UCD i PSOE, demanant-los les seves contestes, i que són les que avui el podem oferir:

PREGUNTES

- 1.- Com resumiriu la gestió municipal d'aquests dos anys?
- 2.- Estau satisfets d'aquesta gestió?

P.S.O.E

1.- Es difícil hacer un balance tanto en sentido positivo como negativo de la actuación municipal durante estos dos años. Lo es, básicamente, por una serie de razones entre las que destacaríamos las siguientes: El inicio de la nueva época de los Ayuntamientos democráticos se vió condicionado por unas limitaciones de orden técnico y político que impidieron y aún impiden el normal funcionamiento de los mismos. La incorporación de las personas supone también un período de rodaje que estimamos empieza a dar sus frutos. A nivel de grupo y dentro de las limitaciones con que nos hemos encontrado hemos procurado hacer todo aquello que nos ha sido posible.

2.- En la medida de lo apuntado en la respuesta anterior no nos podemos dar por satisfechos.

3.- Estimamos de urgente iniciación el acondicionamiento del edificio para la Residencia de Personas Mayores. En cuanto al futuro pensamos en una mejora en materia de enseñanza (construcción de 8 unidades de EGB gratuitas, etc), de la misma forma en una correcta planificación urbanística, así como saneamiento y depuración de aguas, amés de todas aquellas cuestiones cotidianas; todo ello supeditado desde luego a las disponibilidades monetarias.

4.- Dada nuestra posición minoritaria en el Consistorio no tenemos ca-

3.- Quins projectes creis més importants el dur a terme curt, mig i llarg termini?.

4.- Heu trobat la col.laboració dels altres grups dins el consistori?.

5.- Quina o quines propostes importants presentades pel vostre Grup no s'han realitzat i per que?.

6.- Creis que s'ha complit o es va complint el vostre programa que anunciaveu a la campanya electoral?.

7.- En cap moment ha prevelescut dins el consistori, l'interès d'un determinat grup davant l'interès municipal?.

8.- Com ha respot la gent davant la vostra gestió?.

9.- Quin és el problema més greu que afecta al nostre municipi avui?.

10.- Hi ha protagonismes dins l'Ajuntament?.

de otros grupos?.

6.- En nuestra campaña electoral siempre manifestamos que de tener mayoría haríamos los proyectos posibles de acuerdo a las disponibilidades monetarias para no endeudar el Municipio. Como nos encontramos en minoría, aquello de nuestro programa que ha sido posible lo hemos, al menos intentado, llevado a la práctica, pero siempre con las pegas y limitaciones que hemos aludido en la respuesta anterior.

7.- Nos preocupa mucho el que propuestas presentadas por un grupo, sean rechazadas por otro de forma sistemática, por el mero hecho de que sean presentadas por aquél. Esto nos hace pensar que existe un cierto afán de protagonismo; esto es grave, y nosotros en verdad que hemos intentado evitarlo en aras del beneficio del pueblo. Hacemos, desde luego una llamada para que los vecinos acudan a los Plenos y vean el desarrollo de los mismos.

8.- Desgraciadamente vemos una apatía de la gente hacia las cosas municipales. Nuestro grupo no es una excepción, pero hemos de reconocer que tampoco por parte de los Partidos se ha hecho lo necesario para llevar al Pueblo el ánimo de una participación más activa. Quisieramos que en lugar de tanto comentario de café, se procurase conseguir una mejor información y hablar con conocimiento de causa.

Foto:Climent

pacidad de iniciativa. a la que hemos llevado en algunas ocasiones hemos tropezado con un rechazo sistemático por parte de UCD y a pesar de nuestra colaboración con el "Grup Independents" no siempre hemos encontrado el apoyo en nuestras propuestas.

5.- Comentada nuestra limitada capacidad de maniobra no hemos tenido posibilidad de presentar muchas propuestas. Por referirnos a una, lo haremos a la de ordenación del tráfico la cual no se ha llevado totalmente a cabo, no sabemos por que razones; en este sentido tenemos planteada una pregunta en el próximo Pleno. Se nos rechazó el asfaltado de las calles del cementerio en su parte nueva. ¿Por qué?, ¿Quizás protagonismo

9.- Consideramos como muy grave el problema de la enseñanza en EGB entre otras cosas por no disfrutar de la gratuidad en este nivel.

10.- Nos remitimos al comentario hecho en la pregunta 7ª. Nosotros luchamos para que el protagonismo sea en beneficio del pueblo.

U.C.D

CARTA OBERTA DEL GRUP D'UCD

Sr. Director:

Havent rebut el nostre Grup una enquesta del quinzenari "BELLPUIG" a on s'han de contestar unes preguntes relacionades amb l'actuació del Consistori i la gestió municipal d'aquests dos anys passats, UCD d'Artà vol fer les següents consideracions davant l'opinió pública:

1ª.- Després d'haver sospesat amb deteniment l'actuació Consistorial d'aquests dos anys passats, el nostre grup considera que no ha estat positiva pel poble.

2ª.- En conseqüència, pensam que respondre per escrit i cruament a les preguntes que ens fan, seria crear polèmiques inútils i absurdes amb els altres grups polítics; aquestes polèmiques no duen enlloc i, tots sabem, -i el seu periòdic n'ha estat servit- que solen acabar malament.

3.- Les mateixes preguntes - i moltes més - les voldríem contestar a una taula rodona, -amb un moderador que dirigís el debat- a on hi hagués una representació de tots els grups polítics locals, i a la qual hi assistís la gent que bonament hi volgués assistir. D'aquesta manera podríem aprofundir molt més els temes, a la vegada que respectaríem la gran majoria de lectors de "BELLPUIG" que ja tenen un empatx de política.

4ª.- Per altra part, creim que els grups polítics amb representació municipal, no són els més indicats per a valorar la seva gestió dins l'Ajuntament, perquè, com és natural ningú tirarà pedres a les seves teulades, sinó que procuraran fer gotebres a les dels altres.

5ª.- El que sí no hi ha dubte que podria jutjar la gestió municipal sense cap mena de partidismes, és el poble, que ens va votar, - i que és el que ha de dir la darrera paraula - però !ha!, el poble no pot opinar, perquè no se li ha fet cap pregunta.

Agraïnt-li altra vegada la deferència que ha tingut amb el nostre grup i esperant veure publicat aquest comunicat al quinzenari que vostè dirigeix, aprofitam l'avinentsa per a manifestar-li el testimoni de la nostra consideració més cordial.

EL GRUP D'U.C.D. D'ARTÀ

INDEPENDENTS

Nota prèvia.- Contestam l'enquesta perquè no fer-ho podria esser entès com a ganes de defugir la informació; però hauríem preferit un diàleg en presència dels altres Grups on hagués estat possible concretar molt més les respostes i confrontar distintes opinions que es poden presentar sobre un mateix tema.

Passem ja a contestar.

1.- Positiva, bastant positiva. Creim que l'Ajuntament ha canviat en sentit positiu. La diferència és que hi ha hagut una aportació general per fer que la institució sigui a la línia de vanguardia dels problemes, sense esperar que siguin els problemes els que toquin a la porta de l'Ajuntament.

2.- La satisfacció òptima seria derivada d'haver solucionat totes les deficiències i problemes. Això, òbviament, no s'aconseguirà mai. Tenint en compte el que l'Ajuntament ha pogut fer, creim que sí, que hi ha motius per tenir una discreta satisfacció pel que ha fet el Consistori.

3.- Es un pregunta massa extensa, però bona de respondre. Hi ha un pro-

jecte que absorbirà moltes energies i molts dels possibles de l'Ajuntament: La Residència. Creim que és una tasca que s'ha de fer bé. Mentres no s'hagi, com a mínim, establert quines obres s'han de fer i el seu cost, no s'ha de parlar d'altres projectes. En aquests moments el Consistori treballa per determinar exactament què, i com, s'ha de fer a la Residència per posar-la en funcionament com més aviat millor.

4.- No en la mesura que nosaltres consideram com a adequada; però aquesta és la nostra opinió particular.

5.- Una, d'important, que podríem concretar en la proposta que férem de modificació de l'ordenança fiscal que regula la concessió de llicències d'obra i urbanístiques. No es realitzà així com proposàrem perquè els altres Grups votaren negativament i s'aprovà de forma distinta. Això, segons nosaltres, ha provocat que el control sobre l'activitat urbanística sigui deficient, molt deficient. Creim que això és ben demostrable i demostrable. Es dona la paradoxa que, a la pràctica, el control és mínim, gairebé inexistent, especialment a les fases més compromeses i, per afegidor, únicament s'aplica al qui compleix i no al qui transigeix la normativa.

6.- Sí, creim que sí. Sempre hem interpretat que el resultat de les eleccions ens obliga a dur la iniciativa i procurar complir en base, precisament, al nostre programa. En línies generals creim poder dir que el nostre programa resisteix, que ha resultat adequat i que es va complint poc a poc.

7.- No, no creim que s'hagi donat el cas. Ens atreviríem a dir que no hi ha hagut cap Grup que s'hagi proposat això; però la qüestió principal creim que és aquesta: l'interès d'un Grup no és altra cosa que la forma com aquest Grup entén l'interès municipal. Aquesta visió particular del Grup entra, després, en el joc del contrastament i de les majories. A Artà, no havent-hi cap

Grup que tenguí la majoria, resulta que cada forma particular d'entendre el bé de la comunitat ha de coincidir, com a mínim, amb la visió que del mateix punt té un altre Grup. Aquesta coincidència ha estat tripartita en moltíssimes ocasions, és a dir, unànim. En altres ocasions només hi ha coincidit dos Grups i l'altre ha estat d'opinió distinta, divergent. Amb aquest paper minoritari derrotats en una votació, ens hi hem trobat nosaltres, s'hi ha trobat UCD i s'hi ha trobat el PSOE. Aquest és el joc.

8.- Creim que han captat el sentit de la nostra feina i que els nostres electors ens mantenen la confiança tot i que hàgim estat sotmesos a la natural influència de l'exercici del

poder que, aquí i a qualsevol lloc, crema, desgasta; però creim que mantenim la confiança. Ara bé, això és molt subjectiu i ens podem equivocar. La resposta exacta la treuríem d'unes altres eleccions. Hi ha, naturalment, descontents de la nostra gestió i ja se sap que fa més renou un descontent que cent satisfets que no diuen res.

9.- Hauríem de distingir. Al municipi potser l'afecti molt la migradesa de les facultats i possibilitats dels Ajuntaments. Al Consistori potser l'afecti que hagi caigut una mica dins un cert desencís, el "desencanto". La democràcia no és un ungüent màgic que ho resol tot. En la democràcia les coses s'arreglen fent feina, dins un clima de llibertat

i tolerància amb una orientació clara i ferma cap al bé comú. Potser la feina s'estorbi a donar resultats i el desànim compareix. A Artà, per aquestes o altres causes, creim que ens trobam una mica així. Si el Consistori no en sap sortir...

10.- I què hem de entendre per protagonismes? Si hem d'entendre que un Grup vulgui que la seva feina dugui el seu nom, nosaltres tenim aquest protagonisme. Això no només és lícit sinó necessari perquè l'elector sàpiga en tot moment la feina que fa cada qual. És una forma de sotmetre's al control de l'electorat. Altres classes de protagonismes? Hauríem de saber bé a què vos refereixiu, però creim que no, ni per part nostra ni dels altres Grups.

DE LA COLONIA DE SANT PERE

El pasado día 25 de Mayo de 1981, se presentaron los Planos por el Delegado Local de Cruz Roja, al Ayuntamiento de la Caseta de Salvamento y Socorrismo, el cual se ha tomado con el máximo interés de parte del pueblo para llevarlo a cabo.

Dicha construcción no será fácil, ya que estamos empezando de la nada, pero tengo la confianza, de una importante colaboración del pueblo, y una posible ayuda del Magnífico Ayuntamiento como de Cruz Roja, y también de Costas. De este momento no tenemos ningún reproche, ya que sólo al empezar hemos conseguido los Planos gratuitos de nuestra parte, ya que son donados por un Sr. Arquitecto, a esta Delegación.

Dicha caseta, la distribución es la

siguiente: Sala de Curar, Sala de espera, Dormitorio para soldados de C.R.M., sótano para embarcaciones, Garaje para una ambulancia.

Desde la Colonia queremos dar a conocer esta tan importante novedad ya que carecemos de comunicación y de servicios sanitarios, a pesar de que no es lo suficiente. (Algo es algo).

También quiero aprovechar en pedir la ayuda a todas aquellas entidades que puedan ayudarnos, como también a los Socorristas que puedan para servicios voluntarios para cubrir la próxima temporada de Verano y dar la máxima seguridad, en nuestra posibilidad, al Pueblo que muy bien lo merece.

J. Sansó

RESUM DELS ACORDS ADOPTATS A LA SESSIÓ ORDINÀRIA DE DIA 28 de MAIG DE 1981

- 1.- Llegides les actes de la sessió ordinària i les dues extraordinàries celebrades el dia 30 d'abril, s'aproven per unanimitat.
- 2.- En base a l'informe de Secretaria en el sentit que durant el període d'informació pública no s'havien presentat cap reclamació ni al·legació a les Ordenances aprovades provisionalment, s'acordà l'aprovació definitiva de les referides a llocs de venda al mercat, per apertura d'establiments, sobre la circulació de vehicles i sobre publicitat.

viene pág. 8

A los 32 m en plena furia y juego local es el "nuevo delantero centro" Gabrer el que con gran serenidad establece el 3-1. El gol de las esperanzas.

Alme presionando el Artá; pero la mala "fortuna" hace que no se produzcan más goles. Se lesiona Mascaró, jugador batallador a lo largo del encuentro y sale a sustituirle Genovart.

A los 40m se produce el segundo gol visitante al escaparse la pelota a Domenge y Barceló oportuno marca.

Mal se ponían las cosas y peor fue cuando a los 44m en un fallo estrepitoso de Acuña casi se produce penalti; pero el saque de falta produce una serie de rechaces que finalmente no tiene más que empujar el balón a la red.

Vimos a un arbitro Gual que le pondríamos un mal, ya que demostró parcialidad, y se hizo los ojos ciegos al no querer ver las mutuas agresiones de varios jugadores y sobre todo la de Medina del Santanyí.

Total que la AFICION salió muy decepcionada de un encuentro que a falta de 5 m tenía sabor a tercera y que el derroche de varios jugadores como Ferrer, Mascaró, Amer, Suárez, junto con Sanz no fueran suficientes para que el Artá consiguiera un resultado claro y al mismo tiempo merecido.

ARTIGÜES

CAMPEONATO DE MALLORCA ALEVIN

Se ha venido celebrando este campeonato en el campo de Ses Pesqueres el cual ha atraído a gran cantidad de aficionados y sobre todo ha supuesto una gran satisfacción el ver desenvolverse a estos jóvenes muchachos.

Los resultados obtenidos en las primeras eliminatorias han sido los siguientes:

Día 30.-

Olimpic 4- S. Jaime 0

Avance 1- Mallorca 4

Día 31.-

Llosetense 1- Atco. Rafal 4

CIDE 3- La Salle 0

Los partidos jugados el primer día tuvieron una gran calidad técnica por todos los contendientes en donde destacaríamos la labor del jugador nº 3 del S. Jaime (Bauzá) y la del 8 del Olimpic (Gomila).

En el siguiente encuentro que era el de la esperanza de los locales hay que recordar sin duda un gran gol de Massanet que fue largamente aplaudido y las delicias del juego corrieron a cargo del 7 del Mallorca (Molina) y del 5 del Avance (Riera)

Los partidos jugados en domingo si bien de buena calidad quizás adolecieron en los últimos minutos de lucha, ya fuese por el calor o por

AVANCE

Foto Climent.

la decepción de un tanteo claro y contundente.

Destaquemos la fuerza del Atco. Rafal en donde su jugador nº 5 (Bauzá) impuso su ley y llevo la batuta de su equipo. También fueron muy aplaudidas las jugadas muy trenzadas del ataque del Llosetense entre Ramón y Suau.

Pero quizás el partido más técnico de los jugados fue el del Cide-La Salle, en donde sobre todo lo demás destacó la habilidad y el buen hacer del nº 8 del Cide (Marcos).

Para el próximo sábado se tiene previsto que se jueguen las semifina-

les entre los equipos vencedores en la 1ª eliminatoria y los vencedores de la segunda, sin duda será un buen plato para los amantes del FUTBOL.

Habiendo un trofeo para el máximo goleador es necesario destacar que estos fueron conseguidos por:

Perelló (Olimpic), Molina (Mallorca) Sanz (Atco. Rafal) con dos goles. Suñer, Romero (Olimpic); MASSANET (Avance); Mir Roca (Mallorca); Ocete (Atco. Rafal); Coll (Llosetense); Marcos, Verger, Roca (Cide).

El otro tanto se consiguió en propia meta por parte del Atco. Rafal.

MAYOL

COMENTARIO

Fase de Ascenso a III División Nacional.

Porto Cristo 2- Artá 1

Resulta claro el pensar que nuestro equipo quería puntuar en esta salida Comentarios sentidos, (ya que en esta ocasión citaremos según las opiniones de otros).

Muchos aficionados se desplazaron; pero también se pudo comprobar que amén de las comuniones y que las carreras ciclistas vuelven a tener afección en la villa. Vimos como bastantes aficionados se habían quedado por las calles del pueblo.

Nos dijeron que empezó marcando en Porto Cristo por mediación de Badia, jugador que también consiguió el segundo tanto local. Como resultado de este gol, pareció como si el Artá

se encoraginase un poco y quien suele hacerlo en fútbol, suele llevar la batuta del partido. Así fue como A. Ferrer conseguía el gol.

Un gran gol que fue muy aplaudido, por la belleza de la jugada y del chut en sí. También nos dijeron que el Artá con un poco más de empuje hubiera logrado el empate ya que todos los méritos que hizo el Porto Cristo en la primera parte del encuentro para lograr un buen resultado cambió en los últimos 45 minutos en donde nuestros jugadores fueron más prácticos y sobre todo en las postrimerías del encuentro. Total el Porto Cristo sin conocer la derrota en esta liguilla de ascenso.

Artá 3-Santanyi 3

Hay encuentros que no se pueden entender o por lo menos no los comprendemos. Nos explicaremos.

El equipo local a 5 m. del final ganaba por 3-1, y en 4 m le empataron el encuentro.

Entonces aún nos seguimos preguntando: ¿Son tan insustituibles ciertos elementos de la defensiva?

Empezó el partido con un claro dominio local, que lo que pasa en un contragolpe visitante se produce un penalty que lanzado por Miguel consigue el 0-1.

Siguió presionando el Artá y a los 40m en varios rechaces en el área, Barceló del Santanyi introduce el balón en su propia portería.

En la continuación se puede ver una de las mejores jugadas del encuentro en una de las muchas subidas de Ferrer, este cede a Sanz, regatea y cediendo medido a Lobato, es este último el que consigue el 2-1.

continúa pág. 7